

a

kan sørge for sig selv og ikke ønsker Bidrag andetstedsfra, og Midlerne hertil vilde kunne tilveiebringes, ved at Begunstigelserne i Indførselstolden for Moderlandets Handel paa St. Croix ophæves.*) Hertil kan endnu føies at nogle af de Aar, hvoraf Gjennemsnittet er taget, høre til de mere uheldige Høstaar, og at der saaledes, i alt Fald ved yderligere Besparelser i Udgifterne, er Sandsynlighed for, at Egevægten, naar den er opnaaet, ogsaa fremdeles kan ventes bevaret selv i mindre gode Aar."

Sp. 195. „Ved Udførelsen af en paa disse Forudsætninger bygget Plan til Adskillelsen af Koloniernes Finantser fra Moderlandets, fandtes det endvidere nødvendigt at gaa ud fra, at i det Dieblit Adskillelsen finder Sted, paa den ene Side Kolonerne ikke fremkomme med Krav paa gunstigere Betingelser end de, hvorunder de hidtil ere stilledes ved den Maade, hvorpaa det Overskud, de kunne afgive til Monarkiets Finantser nu beregnes, og at paa den anden Side denne Beregningsmaade heller ikke forandres i Disfavør af Kolonierne. Heraf vilde da Følgen være, at saavel samtlige Indtægter som samtlige Udgifter, der nu ere opførte paa Statens Kolonialbudget, bør overgaa paa Koloniernes Budgetter, saaledes at der tillige paa disse kommer til at hvile som Tilskud til Moderlandets Finantser et Beløb, svarende til det Overskud, Monarkiets Finantser, naar Adskillelsen ikke fandt Sted, i de nærmeste Aar vilde kunne gjøre Regning paa at erholde fra Verne i Fyrening, altsaa efter det Foranstørte omtrent 28,000 vest. Dalere aarligt, medens Monarkiets Finantser fremdeles maatte beholde Udredelsen af de ældre vestindiske Pensioner, som ikke hidtil have været opførte paa Kolonialbudgettet."

Sp. 197. „Naar det, efter at det

*) Ved en Anordning af 29de December 1862 er der nu ... skaffet Den Udfigt til en forøget Løbsindtægt af noget over 8,000 v. D., der ... vilde kunne tjene til at tilveiebringe den manglende Egevægt.

Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1870—71.

b

Fastsættelsen af Vernes Bidrag til Moderlandets Finantser bliver at revidere, selvsølgelig efter Kolonialkassernes mulige Overskud og Vernes Gyne, hvoraf naturligen følger, at der ogsaa, naar fornødent, maa kunne blive Tilskud at yde fra Finantserne til Kolonialkassen."

Sp. 1401 hedder det i Underbilag Nr. 2 til Guvernementets Indberetning af 28de Februar 1868: „Alt det ovenfor Udviklede vil godtgjøre, at hiint „Forsøg“ (Ophævelsen af Differentialtolden) er mislykkedes, idet det har bragt Sukkerproduktionen i den yderlig prekære Tilstand, hvort den nu befinder sig, og denne Erfaring maa da vel ogsaa medføre, at Forsøget opgives, og at man vender tilbage til det ældre System, i alt Fald for en Tid."

*) Udvalgets Anmærkning.

Derfor det ikke var blevet ndtrykkelig udtalt (se ovenfor): „at der ikke bliver Spørgsmaal om Dækningen af nogen Underbalance af Moderlandets Finantser“, vilde dette Raasonnement være holdbart, men da den paaberaabte Bestemmelse i § 56, den nemlig, at Moderlandet fra Tid til anden vil bestemme, hvilket Tilskud Verne skulle yde til de almindelige Statsformødenheder, ligeoverfor Koloniallovens hele Standpunkt og Regjeringens gjentagne Udtalelser igrunder er en Anomalie — uforenelig med den „selvstændige finantzielle Stilling“, som det var Meningen at give Verne —, vil den uden Tvivl ved en fremtidig Revision af Kolonialloven — dersom man vil udvilde Forholdene i Retning af Selvstjælse — enten maatte udgaa eller forandres derhen, at det Tilskud, som hver af de paagjældende Kommuner skal yde til de almindelige Statsformødenheder, fastsættes een Gang for alle.

Guverneren synes imidlertid ikke at se Anomalien, men udleder tværtimod af denne Bestemmelse — som kun skylder overveiende praktiske Hensyn og Sansseligheden ved paa een Gang at gaa over til en rationel Nyordning sin Tilværelse — et Princip, i Kraft af hvilket han da ogsaa ganske naturligt kommer tilbage til den tidligere „i Theorien bevarede“, men ved Kolonialloven definitivt opgivne, „Betragtning af Kolonierne som Besiddelser“, hvis Overskud tilfalder Moderlandet, og hvis Underskud dækkes af dette. Ved at slaa ind paa denne Vej opgiver man imidlertid selvsølgelig Udviklingen henimod Selvstjælse og Selvhjælp og „vender tilbage til det ældre System“. Det er den Omstændighed, at Modfættningen mellem det ældre og det nyere System — mellem det af Guverneren paa den ene og af Rigsraadet og den daværende Regjering paa den anden Side hævdede Standpunkt — træder saa tydeligt frem i ovenstaaende Passus, der har foranlediget disse Bemærkninger.